

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Patent- och marknadsdomstolen

PROTOKOLL
Handläggning i Stockholm
2026-09-11

Aktbilaga 25
Målnummer
PMÄ 12658-26

Handläggning i parternas utevaro

RÄTTEN

Rådmannen Ylva Averstén

PROTOKOLLFÖRARE

Tingsnotarien Charlotte Karlsson

PARTER

Klagande

ICA Sverige AB, 556021-0261

Ombud: Advokaterna [REDACTED] och [REDACTED]
Kastell Advokatbyrå AB
Box 7169
103 88 Stockholm

Motpart

Konkurrensverket
Ringvägen 100
118 60 Stockholm

SAKEN

Åläggande meddelat av Konkurrensverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Konkurrensverkets åläggandebeslut den 5 juni 2026 i ärende dnr 988/2024, se bilaga 1

BAKGRUND

I ett ärende om ett misstänkt konkurrensbegränsande samarbete meddelade Konkurrensverket den 5 juni 2026 beslut om åläggande mot ICA Sverige AB (ICA Sverige) att tillhandahålla viss information enligt beslutet. Beslutet gällde omedelbart. ICA Sverige överklagade beslutet och begärde inhibition.

Konkurrensverket medgav inhibitionsyrkandet. Patent- och marknadsdomstolen beslutade den 23 juni 2026 att Konkurrensverkets beslut tills vidare inte får verkställas.

YRKANDEN M.M.

ICA Sverige har yrkat att Patent- och marknadsdomstolen ska upphäva Konkurrensverkets beslut om åläggande såvitt avser punkten 1. ICA Sverige har också begärt ersättning för sina rättegångskostnader.

ICA Sverige har till stöd för sitt yrkande anfört i huvudsak följande. Beslutet uppfyller inte förutsättningarna i konkurrenslagen (2008:579) och unionsrätten för att tillhandahålla den i åläggandet angivna informationen. Konkurrensverket måste ha kännedom om faktiska omständigheter som ger stöd för den förmodade överträdelsen för att Konkurrensverket ska ha behov av upplysningar och åläggandet ska vara skäligt och proportionerligt.

Konkurrensverket har tidigare meddelat ett beslut om åläggande mot ICA Sverige (och ICA Gruppen Aktiebolag), vilket Patent- och marknadsöverdomstolen (PMÖD) delvis upphävde genom beslut den 9 februari 2026 i mål nr PMÄ 17188-25. Det var punkterna 11–19 i Konkurrensverkets åläggandebeslut som upphävdes. Enligt PMÖD gav Konkurrensverkets motivering till dessa punkter inte stöd för att Konkurrensverket hade behov av de begärda uppgifterna. Skillnaden mellan det nu aktuella beslutet och det tidigare beslutet är att Konkurrensverket har valt att rikta det aktuella åläggandet enbart mot ICA Sverige, samt att undanta information om ICA-butiker som inte har någon annan ICA-butik inom 30 minuters körtid. Denna skillnad läker inte bristen på bevis eller indicium som kan ge anledning att anta förekomsten av något otillåtet konkurrensbegränsande avtal eller samordnat förfarande mellan några ICA-butiker på någon marknad.

Även om det skulle förekomma att butiker verksamma i samma butiksprofil (ICA Maxi, ICA Kvantum, ICA Supermarket och ICA Nära) skulle välja en liknande utformning av det prisstöd de abonnerar på från ICA Sverige så skulle inte det i sig kunna utgöra något avtal eller samordnat förfarande mellan butikerna. I avsaknad av något bevis eller indicium för kontakt mellan butikerna i fråga ger inte konkurrenslagen Konkurrensverket befogenhet att ålägga ICA Sverige att tillhandhålla de efterfrågade uppgifterna.

Misstanken om att prisstödet skulle kunna underlätta eller leda till samordning mellan butiksbolag grundar sig vidare på en av Konkurrensverket felaktig och i vart fall missvisande beskrivning av hur prisstödet fungerar.

Under alla förhållanden har Konkurrensverket inte angett föremålet för sin utredning och särskilt den misstänkta överträdelsen med tillräcklig precision. Det går inte av beslutet om åläggandet att utläsa mellan vilka butiksbolag priser skulle samordnas eller hur en samordning mellan butiksbolag på olika orter eller i olika butiksprofiler ens i teorin skulle kunna utgöra en överträdelse av förbuden. Konkurrensverket har inte heller förklarat varför efterfrågade uppgifter och handlingar skulle vara behövliga för att utreda om den påstådda överträdelsen föreligger.

Konkurrensverket har bestritt överklagandet och ICA Sveriges yrkande om ersättning för rättegångskostnader.

Till stöd för sitt bestridande har Konkurrensverket uppgett i huvudsak följande. Åläggandebeslutet och dess utformning är förenligt med konkurrenslagen. Det är tydligt motiverat med ett tillräckligt precist angivet syfte. Begärda handlingar och uppgifter är relevanta och nödvändiga för att utreda Konkurrensverkets misstanke om att ICA Sverige överträtt förbudet mot konkurrensbegränsande samarbete. Konkurrensverket har ett behov av att få tillgång till begärd information. Åläggandebeslutets punkt 1 innebär inte heller att ICA Sverige betungas onödigt.

DOMSTOLENS BEDÖMNING*Rättsliga utgångspunkter*

Av 5 kap. 1 § konkurrenslagen följer att Konkurrensverket får ålägga ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat om det behövs för att Konkurrensverket ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt konkurrenslagen och artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Bestämmelsen anses ge Konkurrensverket vittgående befogenheter att kunna inhämta utredningsmaterial. Verkets befogenhet är begränsad till att det ska vara fråga om uppgifter eller material som ska ha relevans för den prövning som det är fråga om, det vill säga avse den misstänkta överträdelsen. Verket får inte kräva in fler uppgifter än vad som är nödvändigt (prop. 1992/93:56 s. 107).

Sambandet mellan den efterfrågade informationen och överträdelsen måste vara sådant att man rimligen kan anta att informationen ska hjälpa att fastställa att en överträdelse har skett och dess innehåll (se EU-domstolens dom den 19 maj 1995 i mål C-36/92 P, SEP mot kommissionen, EU:C:1994:205, p. 21 med vidare hänvisning till generaladvokatens förslag till avgörande).

Enligt 5 kap. 13 § konkurrenslagen får den som är uppgiftsskyldig eller är föremål för undersökning enligt lagen inte betungas onödigt. Bestämmelsen är ett uttryck för den allmänna principen om proportionalitet. Uppgiftens värde måste således ställas i relation till det intrång eller men som ett åläggande att inkomma med uppgiften innebär för den som omfattas av åläggandet. Åtgärden får aldrig vara mer långtgående än vad som behövs och får vidtas endast om det avsedda resultatet står i rimligt förhållande till de olägenheter som kan antas uppstå för den som åtgärden riktas mot (se 5 § förvaltningslagen [2017:900] och prop. 2016/17:180 s. 290.)

Bestämmelserna i 5 kap. 1 § och 13 § konkurrenslagen genomför artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1 om att ge medlems-

staternas konkurrensmyndigheter befogenhet att mer effektivt kontrollera efterlevnaden av konkurrensreglerna och om att säkerställa en väl fungerande inre marknad (se prop. 2020/21:51 s. 94–96). Artikel 8 i direktivet motsvarar EU-kommissionens befogenheter att begära upplysningar enligt artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget. När kommissionen genom beslut kräver att företag eller företagssammanslutningar lämnar upplysningar, ska den bland annat ange den rättsliga grunden och syftet med begäran, precisera vilken information som begärs och fastställa den tidsfrist inom vilken upplysningarna ska lämnas (artikel 18.3). En sådan begäran om information ska vara proportionerlig och inte tvinga mottagaren av begäran att erkänna en överträdelse av artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget. Skyldigheten att lämna alla nödvändiga upplysningar omfattar information som är tillgänglig för sådana företag eller företagssammanslutningar.

EU-domstolen har genomgående ställt stränga krav på att kommissionen i sin motivering ska ange syftet med begäran och föremålet med utredningen, men det förutsätts inte att kommissionen redogör för samtliga indicier så länge misstanken är tillräckligt beskriven. Ju mer extensivt och detaljerat ett åläggande är, desto större krav ställs på motiveringen och redogörelsen för den förmodade överträdelsen (se EU-domstolens dom den 10 mars 2016 i mål C-247/14 P, HeidelbergCement mot kommissionen, EU:C:2016:149, p. 27, 28, 33 och 39 samt A. Geulette och M. Scholz, kommentaren till artikel 18 i Dekeyser m.fl., Regulation 1/2003 and EU Antitrust Enforcement [2023], s. 434 och där redovisad rättspraxis).

EU-kommissionen har endast rätt att begära sådana upplysningar som behövs för att den ska kunna undersöka de förmodade överträdelser som har föranlett utredningen och som har angetts i begäran om upplysningar (se HeidelbergCement mot kommissionen C-247/14 P p. 23). Frågan om en upplysning är nödvändig ska bedömas i förhållande till det syfte som anges i begäran om upplysningar, dvs. de misstankar om överträdelser som

kommissionen avser att kontrollera (EU-domstolens dom den 28 januari 2021 i mål C-466/19 P, Qualcomm, EU:C:2021:76, p. 70 med där angiven rättspraxis).

Konkurrensverket bör således, särskilt i ett tidigt skede av utredningen, varken vara skyldigt att redovisa alla uppgifter om den misstänkta överträdelsen som verket förfogar eller att företa en noggrann rättslig kvalificering av överträdelsen (se HeidelbergCement mot kommissionen, C-247/14 P p. 21 med vidare hänvisning; se även generaladvokatens förslag till avgörande, EU:C:2015:694, p. 75, Carlsson m.fl., Konkurrenslagen – En kommentar, kommentaren till 5 kap. 1 §, JUNO Version 3A 2025-10-21 och Karlsson & Bergqvist, Konkurrensrätt – En handbok, sjätte uppl., 2021, s. 879).

I fråga om vilket underlag Konkurrensverket måste ha tillgång till finns det inte stöd vare sig i lagtexten, förarbetena eller direktivet för att något bestämt beviskrav eller viss misstankegrad ska tillämpas. Av kraven på att myndigheten ska ha behov av upplysningar samt att åläggandet ska vara skäligt och proportionerligt måste emellertid följa att myndigheten har kännedom om faktiska omständigheter som ger stöd för den förmodade överträdelsen. Därigenom ges mottagaren av åläggandet skydd mot godtyckliga ingripanden från det allmänna (se HeidelbergCement mot kommissionen, C-247/14 P, generaladvokatens förslag till avgörande p. 24).

Bedömningen i detta fall

Patent- och marknadsdomstolen konstaterar inledningsvis att det i skälen till Konkurrensverkets åläggande framgår att verket misstänker att det prisstöd ICA Sverige tillhandahåller ICA-handlarna kan leda till en samordning av ICA-handlarnas prissättning och att agerandet kan utgöra en överträdelse av förbudet mot konkurrensbegränsande samarbete. Konkurrensverket har vidare tydliggjort att misstanken bland annat grundar sig på att ICA Sveriges prisstöd kan leda till en samordning av faktiska konsumentpriser mellan handlare som

konkurrerar på samma lokala marknader, oavsett butiksprofil. Patent- och marknadsdomstolen bedömer mot denna bakgrund att Konkurrensverket har uppgifter om faktiska omständigheter som i sig kan motivera ett behov av att inhämta upplysningar från ICA Sverige.

ICA Sverige har invänt att de omständigheter som har lagts fram inte kan utgöra en konkurrensrättslig överträdelse och att de i vart fall inte är tillräckligt preciserade. Patent- och marknadsdomstolen konstaterar i detta avseende att det i nuläget inte ska göras någon prövning av huruvida en konkurrensrättslig överträdelse är för handen. Det grundläggande syftet med åläggandet är att Konkurrensverket ska kunna inhämta information för att utreda huruvida en misstänkt överträdelse föreligger. Någon närmare rättslig kvalificering av den misstänkta överträdelsen, och definition av en relevant marknad, ska, som domstolen redogjort för ovan, inte göras. Domstolen bedömer därför att de omständigheter som Konkurrensverket har lagt fram i nuläget är tillräckligt preciserade och att de motiverar ett behov att inhämta information.

I fråga om Konkurrensverkets beslut ger stöd för att verket har behov av den begärda informationen och i den omfattning som framgår av beslutet gör Patent- och marknadsdomstolen följande överväganden.

Konkurrensverket har genom åläggandebeslutet punkten 1 begärt information avseende viss data som ICA Sverige har avseende prisklossval och prisindexnivåer som förekommit sedan det nya prisstödet implementerades. Konkurrensverket har begärt informationen för att utreda misstanken om prisstödet kan leda till en samordning av ICA-handlarnas prissättning, då det enligt verket har framkommit nya omständigheter och indicier gällande den förmodade överträdelsen efter Konkurrensverkets tidigare beslut om åläggande. Patent- och marknadsdomstolen bedömer att den information som Konkurrensverket har begärt har en tydlig koppling till det agerande som är föremål för utredning och att det är avgränsat till det sammanhang som överträdelsen misstänks ha skett i, nämligen att det prisstöd ICA Sverige

tillhandahåller ICA-handlarna kan leda till en samordning av ICA-handlarnas prissättning, oavsett vilken butiksprofil dessa tillhör. Enligt domstolen skiljer sig det aktuella åläggandet därmed tydligt från Konkurrensverkets tidigare åläggande, som PMÖD delvis upphävde (se ovan). Domstolen bedömer också att den begärda informationen kan hjälpa Konkurrensverket att fastställa huruvida en överträdelse har skett och i så fall på vilket sätt. Konkurrensverkets motivering till beslutet om åläggande ger därför stöd för att Konkurrensverket har behov av den aktuella informationen. Vad ICA Sverige har anfört om att Konkurrensverket har missuppfattat hur prisstödet fungerar föranleder inte någon annan bedömning.

Domstolen konstaterar att åläggandet visserligen tar sikte på ett omfattande material som kräver gediget arbete från ICA Sverige att fullgöra. Enligt domstolen uppväger dock värdet av de uppgifter som omfattas av åläggandet det intrång eller annat men som åläggandet kan medföra för ICA Sverige. Domstolen bedömer därför att det inte kan anses onödigt betungande för ICA Sverige att fullgöra åläggandet. ICA Sveriges överklagande ska därför avslås.

Rättegångskostnader

Av 8 kap. 15 § konkurrenslagen följer att bestämmelser om rättegångskostnader i mål och ärenden enligt konkurrenslagen återfinns i 31 kap. rättegångsbalken. ICA Sveriges överklagande har avslagits i sin helhet. Mot denna bakgrund saknas förutsättningar att tillerkänna ICA Sverige ersättning för sina rättegångskostnader.

BESLUT

1. Patent- och marknadsdomstolen avslår ICA Sveriges överklagande.
2. Patent- och marknadsdomstolens inhibitionsbeslut den 23 juni 2026 gäller inte längre.
3. Patent- och marknadsdomstolen avslår ICA Sveriges yrkande om ersättning för rättegångskostnader.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (PMD-13)

Ett överklagande, ställt till Patent- och marknadsöverdomstolen, ska ha kommit in till Patent- och marknadsdomstolen senast den 2 oktober 2026.

Prövningstillstånd krävs.

Charlotte Karlsson

Protokollet uppvisat/